

De Unges Afdeling

Paaskemorgen.

(Af Harald Schmidt).

Mel: Op, I Kristne, rustet eder.

Herligt lysner Paaskemorgen
Klart med Guldens Glands!
Bort fraa nu Sangfredagsforjorn
Med sin mørke Dødningsdrands;

Dg for os en Englefare
Velter Gravens Eglsten bort,
Dg med Himmelsaalder klare
Vier: Nu er Eiet vort!

Fra den første Paaskemorgen
Eder end en Stemmes Klang,
Stundom stille og forborgent,
Altid dog som Sejerssang:

Der er bedst,
Hvor som Guds
Jesus holder Paaskesjæl.

Derfor vil vi stræbe efter
At forlænge Syndens Raat,
Der saa fast ved Kjødet hester
Som den hvide Dødningsdragt.

Solgatha er os en Vorgen
For et Liv bag Kistens Sjæl;
Gid da, Gud, en Paaskemorgen
Egigt Liv for hver en Sjæl!

En dejlig Solopgang.
Medens Solen fant bag Tinties vestlige
Fjeldbrand, som der ud fra en Hjer-

mands Hytte i Uintah en gammel Mand,
graa og højet af Alder. Et hvar sig:

„Maa Gud velsigne dig!“ som fra en
graaet Kvinde, som stod i Døren. Ve-

ret var søligt. Den gamle Mand skjal,
da han drejede fra Landevejen op til

Fjeldbalden og begyndte at stige opad
den fene og stejle Fjeldslette. En

Hjergmand i Grubedragt gav ham en
Haandsbrøking og hjalp ham over en

Stigning, som var stejlere end den al-

mindeligste stejle Fjeldslet.
„Men Tim, jeg kommer ikke tilbage;
I skal faa en ny Prædicator og jeg et

nyt Raad.“
„De mener vel ikke det!“ udbrød
Tim, og han blev tung om Hjertet ved

hans Taal. Thi Tim havde læst
Johns Men. Han syntes ikke til alt,
hødt der var stekt i Menighedsraadet

sidste hemmelige Møde, ei heller at et
Flerstal af Raadet havde stemt for „en

Det var Molliens Stemme, den første
Brud, som hans Øjne havde baaert
frem i Uintah. Hun havde sit Barn

paa sine Arme. John gif. Han ar-
bejdede i fire Timer med Tom. Han

vandt ham for Molli, — vandt ham
for Kristus.
Det tolde Vejr og Anstrengelsen sids-

endte, hvad begyndt. Læser John vor
sigg. Ved Døren mødte hans gode Hu-

stru ham den Nat med et Smil, som
dulgte et tungt Hjerte. Under hele

hans trætte Vandring opad Bakken
havde hun iagttaget ham fra det lille

Bindu i Dagligstuen. Lænestolen, Løf-

terne, Kaminilden havde længe været
færdig. Præsten havde været flere Ti-

mer længer, end han havde tænkt. Hu-

struen vidste, at den eneste Forflaring
ville være: „Jens Barn var værre!“

eller en lignende kort Beretning om Da-

gens Arbejde i Sjælepleje.
Hustruen var alene. I sit Hjerte el-

skede hun John mere, langt mere end i
de gamle Forlovelsesdage. Og nu, da

hun iagttog ham, som han kom hjemve-

ditte hun, at den frygtede Stiksmisje-

time var nær. Snart vilde John ikke

mere komme for at finde Trøst og Hjæ-

lpe under hendes kærelige Pleje.
Hun gav ham et hjerteligt Velkom-

medens han var der, blev
han opfordret til at tale til Søndags-
skoleeleverne om Fremgang i Livet.

„Men jeg ved ikke, at jeg har noget
andet at sige, end at Frid og Ærlighed

vinder i Længden.“ svarede han.
„Deres eget Eksempel vilde tjene som

en Inspiration, dersom De vilde fortælle
om Deres Erfaring og Fremgang,“ sagde

Stolens Ordfører.
„Jeg ved ikke, hvad det vilde,“ sagde

han.
„Jo, jeg har hørt om Deres Strid i

Deres Ungdom, hvorledes De begyndte
at arbejde i Fr. Wilsons Kontor, da

De ikke var mere end ti Aar gammel.“
„Ja, det gjorde jeg, men min Moder

skaffede mig den Plads, og medens jeg
var der, var det blev modfalden, op-

muntrede hun mig til at tage Mod til
mig og komme ihu, at det kun var Børn,

som græd.“
„Medens De var der, skaffede De

Dem en Udbandelse paa egen Haand?“
„Nej, slet ikke. Min Moder hørte

mine Læker hver Aften, og jeg maatte
staae lange Timer, og medens hun holdt

paa med sit Arbejde. Jeg husker, at jeg

engang blev saa ude af mig selv, at jeg i

Brede kastede Strivebogen i Dønen, og

hun brændte sin Haand ved at tage den

ud igen.“
„Det er dog sandt, er det ikke, at De,

Børnens Afdeling

En from lille Dreng.

(Uttet.)

„Aa, jeg maa bede hende om For-
delse og saa, for jeg har ofte været usik-

kelig mod hende.“
Saa kom Emma ind, og Henrik gav

hende Haanden og sagde:
„Du maa ikke være vred paa mig, for

jeg har været usikker mod dig og ær-

gret dig.“
Og Emma stod der med Taarer i

Øjnene; saa sagde hun: „Men Henrik,

du skal da ikke dø?“
„Jo, nu døer jeg vist, men da gaar

jeg til Jesus.“
Henrik blev mere og mere syg og lid-

selig, men hans Haand blev

nesten klarere og livligere. Han bad

meget, snart højt, snart sagte, underti-

den hørte man ogsaa, han udtalte sig af

Smerte. Da gentog han som oftest:

„Der skal ikke være Strid, ei heller

Pinne mere — Gud skal afstrøe hver

Taares.

Præsten besøgte ham ofte, og Henrik

gaende hendes Sindstilstand. Afledet
for at behøve, nogen Hjælp, af hvad

han fandt ham snart, at hun var istand til
at undervise ham om Vejen til Livet.

Jaden han fjernede sig, gav hun ham

den Bibel, som hun erholdt i „Exeter

Hall,“ idet hun bad ham at læse den

under Bøn og Fortrosthed til ham,

„som har vore Synder paa sit Legeme

paa Korsets Træ.“
Efter nogen Tids Forløb fik hun An-

modning fra Præsten om at komme og

besøge ham. Men da hun netop var

istand med at følge sin Søn til Højskolen,

forhøvede hun ved den Ærlighed af efter-

komme Annodningen.
Da hun nogle Uger senere gjorde Be-

søget, blev hun vist ind i et Værelse,

hvor der var en Vigtig, i hvilken Præ-

stens affærede Legeme laa. Ved Siden

af laa en Kvinde paa sine Bødder. Da

men nærmede sig og spurgte:
„Efterlod han nogen Underretning

vi at gøre godt med dem, der har gjort
os ondt; og det skal man gøre af os vist

have Betsignelse af at lære.
Bedstemoders Salme.
„Ja, mine kære, den herlige gamle

Salme: „Gud skal af Ting mæge,“ vil

aldrig være min Yndlingsalme, tror jeg

Den var et Anter, som frelste mit Liv

fra Skibbrud, da jeg var en Pige paa

nitten Aar, og jeg har altid elsket den

siden.
„Som I ofte har hørt, stod mine

Søstre og jeg forældreløse i en ung Al-

der og havde ingen til at varetage

Os. Men da jeg var en Pige paa

to og halvt Aar, og jeg har altid elsket

den siden.
„Som I ofte har hørt, stod mine

Søstre og jeg forældreløse i en ung Al-

der og havde ingen til at varetage

Os. Men da jeg var en Pige paa

to og halvt Aar, og jeg har altid elsket

den siden.
„Som I ofte har hørt, stod mine